

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5017

гр. София, 04.07.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 04.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **2468** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.148 и сл.ДОПК, във връзка с чл.156 и сл.ДОПК,вр с чл.157 ДОПК.

Образувано е по искане на [фирма] [населено място] за спиране изпълнението на Ревизионен акт №Р-22220417007937-091-001/28.09.2018 година, потвърден с Решение № 1968/17.12.2018 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

Към искането са приложени доказателства за данъчната оценка на имота ,предложен за обезпечение, фактури и други доказателства, подробно описани към искането .Иска се спиране изпълнението на обжалвания ревизионен кат.

Ответникът по жалбата – Директор на Дирекция „ ОДОП“ е изразил становище по повод искането за спиране в посока неоснователността на същото.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди направеното искане за спиране, п рие за установено следното:

С Ревизионен акт № Р-22220417007937-091-001/28.09.2018 година, потвърден с Решение № 1968/17.12.2018 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“ на жалбоподателя са определени задължения в размер на 202 660,37 лева е лихва в размер на 75 376,51 лева.

Към датата на подаване на искането-28.06.2019 година задължението по ревизионния акт е в размер на 293 462,91 лева, от които главница в размер на 202 660,37 лева и лихва в размер на 90 802,91 лева.

За обезпечаване на вземането по Р. акт е предложен недвижим имот, като с постановление изх.№ С180022-139- 0002289/03.10.2018 г. на публичен изпълнител на ТД на НАП - С. е продължено действието на наложената вече предварителна обезпечителна мярка - възбрана върху „Сграда, К. 56784.504.960.1, АДМИНИСТРАТИВНА СГРАДА на четири етажна, с учредено право на строеж, с площ на всеки един от етажите по 240 кв. метра /двеста и четиридесет квадратни

метра/, съгласно акт- за държавна собственост № 2128/03.05.1)96 година и Постановление за възлагане № 001902-08-01/18.07.2006 година на Публичен изпълнител при Регионална дирекция - П. на Агенцията за държавни вземания, вписан в СВ при АВ при Пловдивски районен съд, намират се в [населено място], [община]: район "С.", [улица] /сто четиридесет и десет/, квартал масив Редно/, УП ДП "БЪЛГАРСКА РОЗА" по плана на С. индустриална зона - IV - V част /четири римско - пет римско/, площ 240кв.м, находящ се в гр. П., община П., област П., УЛ.БРЕЗОВСКО ШОСЕ № U 9 - местност С. - IV-V част, с граници и съседи; север - канал, юг - Т. - промишлени стоки Е., запад СКЛАДОВА БАЗА, придобит с нотариален акт НА № 34/2006, рег. № 4660, том III, нотариално дело № 434 от 2006, с балансова стойност 321666.67 лв.“.

Върху имота има учредена договорна ипотека в полза на Пощенска банка и от страна на публичен изпълнител при ТД на НАП са приложени доказателства, видно от които е, че не са предприети действия по събиране на установеното с ревизионния акт публично вземане.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявеното искане за спиране изпълнението на ревизионния акт за процесуално допустимо, предвид обстоятелството, че в разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК няма срок, в който следва да бъде подадено искането, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледано по същество, същото се явява неоснователно. Съображенията за това са следните:

В разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК е посочено, че обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. В алинея втора от същия текст е посочено, че изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, като искането може да се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда. В алинея трета са визирани доказателствата, които следва да бъдат приложени към искането- за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5/ разпоредбите, касаещи произнасяне по искане за спиране при депозирано искане за спиране изпълнението на ревизионния акт в хода на задължителното административно обжалване на ревизионния акт.

Разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК се явява изключение от общото правило, че подадената жалба срещу издаден административен акт/ спира неговото изпълнение. Нормата цели защита на фиска, както и осуетяване възможността ревизираният данъчен субект да се разпорежи с имуществото си преди да се пристъпи към изпълнение на установеното с РА задължение. От своя страна, издаденият ревизионен акт е годно изпълнително основание–аргумент от разпоредбата на чл.209,ал.1 и 2 от ДОПК и същият подлежи на принудително изпълнение, независимо от това дали е обжалван или не/Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането,като принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван/. Наред със защита на фиска, с цел защита интересите и на ревизираното лице, законодателят в разпоредбата на чл.153 от ДОПК, е предвидил условията и предпоставките, при наличието, на които може да се спре изпълнението на ревизионния акт/ към които изрично препраща нормата на чл.157,ла.3 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл.157,ал.2 от ДОПК,изпълнението на ревизионния акт може да се спре по искане на жалбоподателя,искане за спиране на изпълнението може се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда,то се подава до съда , пред когото делото е висящо , като към него се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Компетентен съд е съдът ,пред когото делото е образувано по жалба срещу РА, / а това е в случая е АССГ/ който спира изпълнението на ревизионния акт, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна. Разпоредбата на чл.153,ал.5 от ДОПК пък е предоставена възможност в останалите случаи, решаващият орган/ или съдът да извърши преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

От така очертаните правни разпоредби е видно ,че предпоставките за спиране изпълнението на ревизионен акт в хода на съдебното обжалване са - издаден ревизионен акт, с който са установени задължения на субекта, същият да е обжалван по съдебен ред, искането да се отнася само до частта от ревизионния акт, който е обжалван по съдебен ред, към същото да са приложени доказателства за наложено обезпечение или предложение за обезпечение в същия размер, съдебна фаза по обжалването на ревизионния акт и компетентен да се произнесе по искането е съдът- административен , пред когото делото е висящо.

В конкретния случай, в искането за спиране на обжалвания ревизионен акт е направено предложение за обезпечение недвижими имот/ посочен по- горе с искане за налагане на възбрана върху същия, придобит от дружеството жалбоподател през 2006 година и върху който има учредена договорна ипотека в полза на Пощенска банка. Следва да бъде отбелязано на първо място ,че ипотеката не е заличена, а е действаща и представеният погасителен план, сочещ ,че задължението по кредита на жалбоподателя е в по- нисък размер, по никакъв начин не води до извод ,че върху предложения имот за обезпечение следва да се допусне обезпечение – чрез налагане на възбрана. На второ място, ипотеката е вид реално обезпечение, което дава право на кредитора да се удовлетвори предпочитително от стойността на ипотекирания имот независимо от това в чия собственост е той - [чл. 173, ал. 1 ЗЗД](#). Това право съществува от учредяване и вписване на ипотеката независимо дали са предприети действия на принудително изпълнение. Неговото съдържание е потенциалната възможност за предприемане действия за принудително изпълнение независимо от последващи /след вписване на ипотеката/ прехвърляния, но не се изчерпва само с това. Ипотеката осигурява непротивопоставимост на ипотекарния кредитор на последващите разпореждания с ипотекирания имот. Затова при ипотеката, вписването е част от фактическия състав на учредяването, т. е. то има конститутивно действие - [чл. 166, ал. 1 ЗЗД](#). Редът на вписване осигурява права, както относно противопоставимостта, така и при реда на удовлетворяване - [чл. 169](#) и [чл. 136 ЗЗД](#). Следователно съществуването, или несъществуването на ипотечното право може да бъде установявано при наличието на правен интерес чрез предявяване на

установителен иск - [чл. 124, ал. 1 ГПК](#) и предприемане на принудително изпълнение. При преценка за наличието на предпоставките на чл. 153, следва съдът да отговори на въпроса, дали направеното, съответно предложеното обезпечение гарантира в максимална степен правото на Държавата да получи удовлетворение на вземането, установено с ревизионния акт - а именно дали длъжникът е единствен собственик, има ли привилегирани кредитори - дали върху активите има наложени ипотeki или особени залози, има ли други наложени възбрани върху същите имоти в полза на други кредитори или за обезпечаване на задължения по други подлежащи на изпълнение актове, както и налице ли са факти и обстоятелства, които биха направили трудно събирането на установените задължения, така че да не бъде защитен в максимална степен интересът на Държавата. При тази преценка, съдът се ръководи от принципа на съразмерност на наложените обезпечителни мерки с обжалваното данъчно задължение по РА, както и от принципа за бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания. Наред с това, липсват доказателства, че ипотеката е вписана в посочения от молителя размер на задължението/ който е намалял и възлиза на 74 982, 12 лева. Представеният погасителен план и остатъчен размер на кредита, не води до извод, че ипотеката е заличена или пък, че е вписана в този размер. Към искането са приложени доказателства за твърдени извършени подобрения в недвижимия имот, собственост на длъжника, но не е представен нито баланс, нито доказателства, че тези подобрения са извършени в имота и реално се довели до увеличаване на неговата балансова стойност- в това число – баланс, доказателства за счетоводното отразяване на извършените увеличения на недвижимия имот, няма доказателства за начислените амортизации на недвижимия имот към датата на подаване на искането за спиране, нито пък има доказателства за счетоводното отразяване на извършеното подобрение на недвижимия имот. Наред с това, обстоятелството, че данъчната оценка на имота се твърди да е в размер на 531 316,20 лева също не може да обуслови, че данъчната оценка на имота надвишава размера на задължението по ревизионния акт, още повече че същата не е актуална към датата на подаване на искането. Нещо повече, по силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията. В случая преминаване към данъчната оценка на имота би било възможно, ако няма балансова стойност, /нещо, което в случая не е налице, предвид факта, че недвижимият имот е собственост на юридическо лице.

Липсата на основания за спиране изпълнението на ревизионния акт не може да бъде оборена и от представянето на доказателства за закупена техника, защото не е ясно тази техника как осчетоводена, с каква балансова стойност е същата, няма извлечение от баланса на дружеството към датата на подаване на искането.

В тази насока, доводът на процесуалния представител на жалбоподателя в жалбата, че дружеството има активи, върху които може да се наложи обезпечение е неподкрепено с никакви доказателства и наред с това нормата на чл.153 от ДОПК изисква и вмениява в задължение не на съда да извършва и да издирва наличните активи на дружеството и каква е тяхната балансова стойност, а е задължение на лицето, което иска спиране изпълнението на ревизионния акт.

Вярно е, че в случаите когато, представеното обезпечение не е в пари, безусловна и

неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, решаващият орган извършва преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество- аргумент от разпоредбата на чл.153, ал.4 от ДОПК, но процесният случай не е такъв, защото няма доказателства за балансовата стойност на недвижимия имот и за техниката. Следва да бъде посочено още, че съгласно разпоредбата на чл.195, ал.7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5, но това съответствие касае наложените обезпечения и цели да защити не само интересите на държавата и приходната администрация, но и да защити и самия субект- длъжник, като предотвратява необосновано налагане на обезпечителни мерки извън обезпечителната нужда.

С огледа на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира искането за спиране изпълнението на РА за неоснователно.

Воден от горното и на основание чл.157, ал.7 ДОПК, Административен съд София град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕ ОТ 28.06.2019 ГОДИНА на [фирма] [населено място] за спиране изпълнението на Ревизионен акт №Р-22220417007937-091-001/28.09.2018 година, потвърден с Решение № 1968/17.12.2018 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.137, АЛ.1 АПК ПРЕПИС ОТ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РБ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО, СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.157, АЛ.7 ДОПК.

СЪДИЯ: